

SỰ LÃNH ĐẠO

 Anh em chắc chắn có. Nếu nó đủ tốt lành cho tất cả anh em, thì nó cũng đủ tốt đẹp cho chúng ta.

2 [Một anh em nói, “Bây giờ các em tặng quà cho anh.”—Bt.] Chà, thật dễ thương. Cảm ơn các em. [Một chị nói, “Chỉ một món quà nhỏ, Anh Branham, các em đã tiết kiệm những đồng xu và đồng năm xu của chúng. Và...?...”] Cảm ơn các em. Cảm ơn em, em trai nhỏ của tôi. Cảm ơn các em, các thiếu nhi. Tôi thật cảm ơn các em, rất, rất nhiều. Và xin Chúa ban phước cho các em.

3 Các em biết đấy, Chúa Jêsus đã phán, “Hễ các người cho một người hèn mọn nhất trong những người này, ấy là các người đã làm điều đó cho Ta.” Thấy không? Các em là những người nam và những người nữ của ngày mai, nếu còn có một ngày mai, các em sẽ ở đó, Đức Chúa Trời đang trông mong vào các em.

4 Cảm ơn con rất nhiều, con yêu quý. Tôi nên mở nó ra chứ? Các em làm nó rất đẹp, đến nỗi thật khó để...ồ chào ôi, nó dễ thương. Ông phải lấy kính của mình, các con biết đấy: “Đức tin vào...một hạt cải...Sứ điệp về các em...”

Điều đó không đáng yêu sao? Thấy không? Ồ, chào ôi, chào ôi! Tôi không thích vì các em cho tôi điều này. “Anh Branham kính mến, Ồ, anh thật là một người bạn tốt. Chúng em hy vọng anh sẽ—anh sẽ được ban phước với tất cả những điều mình tìm thấy. Chúng em yêu mến anh; trong tất cả hạnh phúc đó; và xin cho, Chúa Jêsus yêu dấu ban phước dồi dào cho anh.”

Ồ, điều đó thật dễ thương. Cảm ơn con, con yêu quý, mỗi người trong các con. Điều đó thực sự tốt đẹp.

[Một anh em nói, “Anh Branham, tôi tin anh sẽ đồng ý chúng ta đã có một giáo viên Trường Chúa Nhật giỏi.”—Bt.]

Chắc chắn có. (Cứ giữ cái này cho tôi, Billy.) Bây giờ, cái này được sắp xếp quá, quá đẹp, tôi không muốn mở nó. Rất đẹp. Tôi cực là một trong những bà mẹ đã làm điều này. Đúng thế không? [Anh Branham mở ra một món quà khác—Bt.] Hả? Ồ, tôi phải...Nó sẽ không làm giạt mình chứ? Ồ, tuyệt vời. Ồ. Ồ, tuyệt

vời. Điều đó thực sự ngọt ngào...?...Chúng ta sẽ thực hiện điều đó. Leo, sẽ tự hỏi anh thuộc về gia đình nào. Anh ấy đẩy nó vào trong mọi bức tranh. Điều đó thực sự tốt đẹp.

Bây giờ, hỏi các con, đó là cái sừng của sự sung túc và tôi sẽ lấy cái này và treo nó trong nhà mới của chúng ta. Và tôi cho rằng chừng nào—chừng nào chúng ta có một ngôi nhà thì chúng ta sẽ có cái này để tưởng nhớ đến Trường Chúa nhật nhỏ bé này ở đây tại Prescott. Tôi dâng lời cảm tạ Đức Chúa Trời, cảm tạ Chúa về mọi sự; và tôi dâng lời cảm tạ Đức Chúa Trời vì những cậu bé và cô bé tốt quý như vậy như tất cả các em. Chỉ nghĩ về tôi trong lúc này—lúc này. Xin Chúa ban phước cho tất cả các em. Cảm ơn rất nhiều, vâng, nó thật tốt đẹp. Sự hà hơi, đó chỉ là những gì chúng ta đang muốn, điều gì đó giống như thế. Phải không?

[Một anh em nói—Bt.] Tốt.

[Một anh em nói rằng các bài hát đã được lên kế hoạch vào phút cuối.] Đó là khi nó tốt hơn.

[Một nhóm chị em hát bài *Lâm Phàm Từ Sự Vinh Hiển Ngài*.]

Ôi Chúa Đấng tôi yêu thương! Chúa Đấng tôi
thờ phượng!

Hơi thở của tôi, nhật quang của tôi, tất cả trong
tất cả của tôi!

Đấng Tạo Hóa vĩ đại đã trở thành Đấng Cứu Rỗi
của tôi,

Và tất cả sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời ở trong
Ngài.

[Các chị em tiếp tục hát *Lâm Phàm Từ Sự Vinh Hiển Ngài*. Một anh hát dẫn *Chỉ Tin Mà Thôi*—Bt.]

...chỉ tin mà thôi,

Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,

Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

Tôi tin rằng tôi có thể giảng bốn giờ bây giờ, sau tất cả điều đó. Tôi đã bắt đầu nghĩ rằng tôi đang trở nên mệt mỏi. Không ngạc nhiên khi các cô bé có thể hát rất hay, các em những thiếu niên nam nữ; hãy lắng nghe cách những người chị lớn của các

em hát, và những người mẹ của các em, những ca sĩ tuyệt vời. Điều đó thật đẹp đẽ. Ai là cô bé này đã dẫn dắt bài hát đó, không phải cô là cô bé mà tôi đã gặp ở bên kia đó sao? Chắc chắn có một giọng hát tuyệt vời; tất cả các em. Các em thật sự...Tôi tin đó là, bài hát hay nhất mà tôi từng nghe, là ngay tại đây. Tất cả các em có tập bài đó luôn không? [Một anh em nói, “Không. Đó là cách chúng ta hát.”—Bt.]Ồ, tôi nói với các em, các em—các em chắc chắn được ban phước với giọng hát thật hay.

5 Tôi thích hát hay. Tôi thật thích sự ca hát thật hay. Tôi luôn nói, khi tôi đến Thiên đường tôi muốn đến nơi họ đang hát, và lắng nghe. Tôi không bao giờ có thể có được sự thỏa mãn ca hát của mình.

6 Các em biết đấy, ca hát mang lại sự can đảm. Các em biết điều đó, phải không? Những người lính, khi họ ra trận, các em biết họ làm gì không? Họ chơi nhạc và hát, và những thứ để cho họ sự can đảm. Và khi chúng ta sắp chiến đấu, chúng ta hát, và—và điều đó cho chúng ta sự can đảm để đi tiếp.

7 Tôi cảm ơn các em nhỏ vì món quà xinh đẹp đó. Và chính là...Bà Branham, và từ Rebekah, và Joseph, và Sarah, và tất cả chúng tôi, chúng tôi cảm ơn các em rất nhiều. Thật khó để nói, làm thế nào để nói với những người bạn trẻ, “Không. Các em đã tiết kiệm những đồng xu của mình. Tôi—tôi không muốn lấy nó.” Các em biết tôi cảm thấy thế nào, tôi không muốn lấy nó. Nhưng tuy nhiên tôi nhìn vào đây và họ có một tờ mười đô-la trong thẻ này. Tôi nghĩ, “Mình có thể lấy tờ đó không?” Tôi nghĩ, “Làm thế nào tôi có thể làm điều đó?”

8 Nhưng tôi nhớ một câu chuyện nhỏ mà tôi muốn các em biết. Ngày nọ có một người đàn bà góa, bà có một đám con, có lẽ...cha của những đứa con nhỏ của bà đã chết. Và bà ấy chỉ có hai xu. Và bà đi xuống phố, một lần nọ...Và đó là tiền phần mười, chỉ những đồng xu như các em đã tiết kiệm được, và bà đã bỏ nó vào kho báu của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đang đứng đó, nhìn bà. Và tôi đã tự hỏi, “Mình sẽ làm gì nếu mình đã đứng ở đó?” Tôi có lẽ sẽ chạy đến và nói, “Không, không, chị ơi, đừng làm thế. Chúng ta—chúng ta không, thực sự không cần nó. Chị cần nó cho con cái.” Thấy không? Bây giờ, tôi sẽ không để bà ấy làm điều đó.

Nhưng Chúa Jêsus đã để cho bà làm điều đó. Đấy, Ngài đã để cho bà làm điều đó. Tại sao? Ngài biết ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh. Ngài biết những gì Ngài sẽ làm cho bà, đấy.

Vì vậy tôi cảm ơn các em nhỏ, với tất cả tấm lòng của tôi.

⁹ Tôi muốn cảm ơn mỗi người trong anh chị em, vì thời gian thông công tốt đẹp này, Anh Leo và Gene. Đây thực sự là ba ngày thờ phượng, đối với tôi. Thậm chí ở ngoài rừng, khi tôi cố gắng tự kiểm chế và nghĩ rằng tôi đang đi săn, Tôi bằng cách này hay cách khác, tôi nhìn vào anh chị em và nghe anh chị em nói chuyện. Tôi đã có đặc ân chiều nay đến thăm nhà các bạn. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy, bước vào bất cứ nơi nào, tôi sẽ gọi nó là một ngôi làng, mà tôi đã từng thấy rất nhiều ngôi nhà và dân sự sạch sẽ, gọn gàng, và rất kính trọng Đấng Christ và Phúc âm. Tôi—tôi chưa bao giờ nhìn thấy nó ở bất cứ đâu. Và anh em chắc chắn đã bắt đầu trên con đường đúng đắn, cứ tiếp tục đi và Đức Chúa Trời sẽ ở cùng anh em. Và tôi đã gặp một số anh em. Tôi đã thấy, ngày nọ, những chị em này, tôi thậm chí không biết họ, bởi vì tất cả những gì tôi có thể thấy sẽ chỉ là về mắt và mũi của họ, từ dưới một trong những chiếc mũ trùm đầu đó. Và bây giờ tôi tin rằng tôi biết các chị em nhiều hơn, qua sự cho phép của Anh Leo và Gene, người mà đã đưa tôi đi khắp nơi và thăm nhà các em; và bắt tay với những—những trẻ em, các tiên tri và các nữ tiên tri của thời đại sắp đến, nếu còn có một thời đại sắp đến.

¹⁰ Các em biết đấy, Chúa Jêsus yêu thương trẻ em. Các em biết, Ngài biết. Và có một cậu bé, lần nọ, tên là Môi-se, chúng ta sẽ nói về cậu bé trong chốc lát. Và cậu bé là một người rất tốt...Các em biết điều gì đã tạo nên cậu ấy, đã giúp cậu ấy trở thành một chàng trai tốt không? Cậu ấy đã có một người mẹ tốt để nuôi dạy cậu. Đấy, chính là điều đó. Bà đã dạy cậu ấy về Chúa. Và các em các bé trai và các em gái đã có cùng kiểu người mẹ để nuôi dạy các em, dạy các em về Chúa. Chỉ cần để ý đến họ.

¹¹ Các em biết điều gì, các em biết Điều Răn đầu tiên trong Kinh Thánh là gì không, Điều Răn đầu tiên với lời hứa, với một lời hứa? Có thể hơi khó các em để hiểu những Điều Răn này. Điều Răn đầu tiên, là, “Trước mặt Ta các ngươi chớ có thần nào khác.” Nhưng Điều Răn lớn...Và Điều Răn đầu tiên có một lời hứa với nó, đấy,

là dành cho con cái. Các em biết điều đó không? Hả? Ngài phán, “Hỡi kẻ làm con cái, phải hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người có thể được sống lâu trên đất, mà Chúa là Đức Chúa Trời người đã ban cho người.” Để ý đến cha mẹ của các em và làm những gì các em đang làm, nó có thể ban cho các em sự sống lâu hơn trên đất, mà Chúa đã ban cho các em, nhiều thời gian hơn để hầu việc Ngài.

¹² Tôi hy vọng, ngày hôm nay, rằng tôi đang nhìn thấy một nhóm những thầy giảng và những ca sĩ và những nhà truyền giáo của ngày sắp đến, nếu còn có một thời đại sau của chúng ta.

¹³ Và chỉ có một điều duy nhất ở trên đây, là anh em—anh em làm hại một người với sự tử tế của mình. Tôi ăn cho đến khi tôi không thể ăn được nữa, và tôi—và tôi chưa bao giờ được đối xử tốt như vậy. Nếu tôi là một Thiên sứ, rơi xuống từ Thiên đàng, tôi không thể được đối xử tử tế hơn. Điều duy nhất tôi có thể nói với anh chị em, là, “Cảm ơn anh chị em.” Và khi anh chị em xuống Tucson, tôi có thể không thể đối xử tốt với anh chị em như vậy, bởi vì tôi không biết làm thế nào; Tôi không có cách nào để làm điều đó, nhưng tôi sẽ cố gắng làm tốt hết sức. Hãy xuống.

¹⁴ Anh và Chị Shantz, tôi tất nhiên cảm ơn họ. Và tôi đã có đặc ân được gặp con gái trẻ, xinh đẹp, và con trai của anh chị, chiều nay. Và—và cho phép chúng ta mở cửa nhà của anh ấy ở đây để thờ phượng. Có những điều như vậy xảy ra trong thời Kinh Thánh, anh chị em biết đấy, mà Phúc âm đã...Tôi biết điều đó nghe có vẻ rất ít. Chúng ta, chúng ta nghĩ không phải vậy. Nhưng điều này cũng giống như Đức Chúa Trời...với Đức Chúa Trời, như họ đã có trong thời đó.

¹⁵ Hãy nhớ, nếu có nhiều năm nữa, họ sẽ nhìn lại ở đây và nói, “Nếu như tôi chỉ sống trong những ngày ở trên Prescott! Nếu như tôi chỉ sống...” Hiểu không? Bây giờ chúng ta đang sống trong thời đó. Hiểu không? Rồi chúng ta đi đến cuối con đường, rồi chúng ta chờ đợi phần thưởng của mình vào Ngày trọng đại.

¹⁶ Bây giờ chúng ta sẽ mở Lời Đức Chúa Trời và đọc. Nhưng ngay trước khi chúng ta làm, chúng ta hãy thưa chuyện với Ngài chỉ một lát.

¹⁷ Lạy Chúa Jêsus yêu dấu, con không thể diễn tả cảm xúc của con—của con và lòng biết ơn của con đối với Anh Mercier, Anh Goad, và tất cả những người tốt đẹp này và các con nhỏ của họ, về sự tử tế mà họ đã tỏ cho chúng con thấy kể từ khi chúng con ở đây. Sự tử tế vượt xa bất cứ điều gì mà chúng con mong đợi. Và chúng con biết rằng họ thật đáng yêu và êm dịu. Nhưng chúng con đã không biết rằng chúng con sẽ được đối xử theo cách hoàng gia thực sự như vậy. Và, Chúa ôi, con cầu nguyện rằng sự Hiện diện của Ngài sẽ luôn ở trong trại của dân sự này, Đức Thánh Linh sẽ đổ đầy mọi tấm lòng ở đây, và Ngài sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời. Và xin cho chúng con, như chúng con tận hưởng ngày hôm nay, xin cho có một Ngày vô tận để khi chúng con gặp nhau trong sự Hiện diện của Ngài là Đấng mà chúng con đang thờ phượng và yêu mến, và hết lòng ngợi khen vì những điều này. Cho đến lúc đó, Chúa ôi, xin giữ chúng con trung thành với Ngài và với Lời Ngài. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁸ Bây giờ, tôi đã giữ anh chị em rất lâu sáng nay, tôi sẽ cố gắng và làm cho nó thật nhanh chiều nay, và nói chuyện theo cách mà có thể dành cho các bạn nhỏ, và những người lớn hơn, cũng sẽ hiểu.

¹⁹ Tôi muốn đọc một—một câu Kinh Thánh ở đây, được tìm thấy trong Sách của Thánh Mác, và tôi muốn đọc từ câu thứ 17 của chương 10 của Thánh Mác, một phần.

Và khi Ngài đi ra đường, có một người chạy đến, và quì xuống và hôn Ngài, mà nói rằng, Thưa Thầy Nhân Lành, tôi sẽ làm gì để tôi có thể được hưởng sự sống đời đời?

Và Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Sao người gọi Ta là nhân lành? chỉ có gì một đấng nhân lành, và đó là, Đức Chúa Trời.

Người biết các điều răn, Chớ phạm tội tà dâm, Chớ giết người, Chớ trộm cắp, Chớ làm chứng dối, Chớ lừa dối, Hãy hiếu kính cha mẹ người.

Và anh ta trả lời và thưa cùng Ngài rằng, Thưa Thầy, tất cả những điều này tôi đã giữ, đã vâng lời, đã tuân giữ (đúng hơn là) từ khi tôi còn nhỏ.

Lúc đó Chúa Jêsus nhìn người mà yêu mến, người trẻ tuổi này; và Ngài phán cùng người rằng, Người còn thiếu một điều: hãy đi đường người, bán bất cứ vật gì người có, và cho kẻ nghèo khó, và người sẽ có của báu ở trên trời: và hãy đến, vác thập tự giá của người, và theo ta.

Và anh ta buồn rầu vì câu nói này, và rầu rĩ bỏ đi: vì anh ta có tài sản rất nhiều.

20 Bây giờ với các thiếu nhi, và với người lớn và tất cả, tôi muốn thực hiện Sứ điệp nhỏ này đúng giờ như tôi có thể, và thật nhanh như tôi có thể. Và tôi muốn lấy một phân đoạn, “hãy theo Ta,” và tôi muốn lấy chủ đề: *Sự Lãnh Đạo*. Đi theo, và người nào đó để dẫn dắt; *Sự Lãnh Đạo*, và “hãy theo Ta.” Những người trẻ, dân sự, những...

21 Hãy nhớ rằng, bước đầu tiên mà bất cứ ai trong chúng ta đã từng làm, ai đó đã dẫn dắt chúng ta. Các bà mẹ các chị còn nhớ những bước chân đầu tiên mà đưa con trai và cô bé đó đã đi, và chúng không còn nhớ nó nữa. Nhưng người nào đó đã dẫn dắt các bạn với bước đầu tiên của mình. Tôi nhớ Billy Paul khi cậu ấy thực hiện bước đầu tiên của mình, Joseph và tất cả họ, khi họ thực hiện bước đầu tiên của mình.

22 Người mẹ thường dẫn dắt đưa con với bước đầu tiên của nó, bởi vì bà ấy ở nhà trong khi người cha đang ở ngoài làm việc, cố gắng kiếm sống. Nhưng, đó là, họ thực hiện bước đầu tiên của họ. Và vào ban đêm khi họ đi vào, người cha, ông luôn luôn nói. “Ồ, bố ơi,” bà ấy nói, “Johnny và Mary,” cậu bé hay cô bé, “biết đi! Hãy đến và nhìn xem!” Và chỉ một bước, có lẽ người mẹ phải nắm giữ; phải nắm lấy ngón tay của mẹ, bởi vì các em hầu như yếu, và hầu như đi chưa vững, các em biết đấy, và ngã xuống một chút. Vì vậy các em phải nắm lấy tay mẹ, để thực hiện bước đi đầu tiên của mình.

23 Bây giờ, ai đó đã giúp các em, khi các em thực hiện bước đầu tiên của mình. Và bước cuối cùng của mình—của các em mà các em từng làm trong đời, người nào đó sẽ dẫn dắt các em. Đấy, đúng thế. Tôi muốn các em nhớ điều đó. Bước đầu tiên của các em, người nào đó đã dẫn dắt các em. Và bước cuối cùng của các em, người nào đó sẽ dẫn dắt các em.

24 Chúng ta phải được dẫn dắt. Các em biết đấy, Đức Chúa Trời đã ví chúng ta như chiên. Và các em biết một con chiên không thể tự dẫn dắt mình không? Nó sẽ đi lang thang và đi lạc, và nó—nó thật không thể tự định hướng cho mình được. Và nó phải có người nào đó dẫn dắt nó. Và đôi khi...Người chăn chiên được cho là dẫn dắt chiên. Bây giờ điều đó đã trở lại trong thời của Đức Chúa Jêsus, Ngài là Đấng Chăn Chiên hiền lành đã dẫn dắt chiên.

25 Nhưng ngày nay, các em thấy đấy, chúng ta đang sống trong một thời đại khác, mọi thứ đều bị thay đổi và hư hỏng. Các em biết người ta phải dùng thứ gì để dẫn dắt chiên ngày nay không? Một con dê. Và các em biết con dê đó dẫn chúng đi đâu không? Đi ngay vào hàng làm thịt. Những con chiên nhỏ chúng không biết chúng đang đi đâu, vì vậy con dê đi lên một—một chuồng, lên tại lò mổ, và chiên không biết gì hơn là đi theo một người lãnh đạo, vì vậy nó dẫn chúng vào ngay trong lò mổ này. Và rồi con dê nhảy qua đường ray, và con chiên đi vào và bị giết. Đấy, con dê, một người lãnh đạo sai lầm.

26 Nhưng Chúa Jêsus, Đấng Chăn Chiên hiền lành Đấng đã dẫn dắt chiên, Ngài đã dẫn dắt họ đến với Sự Sống và giữ tay họ. Thấy đó, nhưng người nào đó phải dẫn dắt chiên.

27 Trước tiên là lòng nhân từ của người mẹ, rồi lời dạy dỗ của người cha. Sau khi mẹ giúp cho các em bước đi đầu tiên, rồi các em nhìn vào cha mình, tất cả chúng ta, để tìm sự khôn ngoan, bởi vì ông là người đứng đầu của gia đình. Và ông ấy thường... Không phải ông thông minh hơn chút nào, nhưng ông—ông chỉ là một nhà lãnh đạo của gia đình mình, vì vậy chúng ta làm theo những gì bố chúng ta nói làm. Khi ông nói, “Bây giờ, con trai, bố muốn cho con làm một điều *này điều nọ*,” thế thì chúng ta lắng nghe ông bởi vì đó là sự khôn ngoan. Nhưng hãy lắng nghe, đấy, ông đã học được rất nhiều và chúng ta phải hỏi ông, để thấy điều ông đã học, và rồi chúng ta có thể có ích lợi bởi những gì ông đã học được. Ông ấy bảo chúng ta, “Bây giờ đừng đi và làm *điều này*, bởi vì bố đã làm điều đó. Ông đã bảo bố đừng làm điều đó, nhưng bố đã làm nó, và nó đã khiến *điều này* xảy ra với bố, điều gì đó tồi tệ.” Vì vậy, đấy, chúng ta sẽ...Rồi ông, bố, bảo chúng ta phải làm thế nào, và điều gì để làm đúng.

28 Rồi sau khi người mẹ dẫn dắt chúng ta, cho đến lúc chúng ta phải có được một sự khôn ngoan nhỏ, để hiểu, từ bố, rồi chúng ta có được điều khác. Chúng ta có một nhà lãnh đạo khác, và đó là một giáo viên, một giáo viên giỏi. Cô ấy cố gắng dạy dỗ các em và cho các em một nền giáo dục, để trang bị cho các em tốt hơn trong cuộc sống, cho một nơi, một vị trí mà các em có thể—các em có thể đọc Kinh Thánh của mình và các em có thể đọc những bài hát, và các em có thể học hỏi về Đức Chúa Trời và đọc, chính các em, các em thấy đấy. Và rồi, một điều khác, có lẽ các em có công việc, và người nào đó viết thư cho các em, mẹ, bố, người nào đó viết một bức thư cho các em, các em không đọc được. Thấy không? Vì vậy giáo viên, cô ấy dạy các em lúc đó, và cô ấy hướng dẫn các em để—để—để học viết và đọc. Và đó là một điều tốt, một giáo viên tốt, dạy cho các em đúng đắn. Nhưng bây giờ sau khi các em rời khỏi điều đó, các em, sau khi các em rời khỏi giáo viên, giáo viên này đến giáo viên khác, từ lớp vỡ lòng, lớp một, cho đến khi các em ra khỏi trường trung học hay vào đại học. Rồi khi các em rời trường đại học, và rồi thầy giáo đang qua sự dẫn dắt các em. Thấy không?

29 Vậy thì, mẹ đã dạy các em bước đi, đấy. Cha đã dạy các em cách để trở nên thông minh và một thanh niên tốt bụng, và cách tự chăm sóc bản thân và cư xử như thế nào. Giáo viên đã dạy cho các em một nền giáo dục, cách đọc và viết. Nhưng bây giờ các em đang rời xa cha, các em đang rời khỏi mẹ, và các em đang rời khỏi thầy cô, bây giờ người nào đó phải dẫn các em đi từ đây. Bây giờ các em muốn nhận lấy ai từ đây trở đi? [Một đứa trẻ nói, “Chúa Jêsus.”—Bt.] Đúng thế. Chúa Jêsus, để đưa các em đi từ đó. Bây giờ, đó là một câu trả lời rất hay, rất tốt. Chúa Jêsus hướng dẫn các em đi từ đó.

30 Bây giờ các em thấy người trẻ tuổi này mà chúng ta đang nói đến, anh ta được gọi là người cai trị trẻ tuổi giàu có. Bây giờ, anh chàng này, anh ta đã được hướng dẫn khá tốt. Bây giờ, mẹ anh đã dạy anh bước đi. Và, các em thấy, anh ấy vẫn còn là một thanh niên, có lẽ vừa mới tốt nghiệp trung học, và là một thanh niên rất nổi tiếng. Và bởi được huấn luyện tốt, có thể bước đi đúng đắn, và vân vân, cách mà mẹ anh đã dạy anh như thế nào.

³¹ Và anh ta cũng là một—một thanh niên thành đạt, bởi vì, hãy nhìn xem, anh ta đã giàu có rồi. Và anh ta chỉ là một—một thanh niên, có lẽ mười tám tuổi, vừa mới tốt nghiệp trung học, và anh ta giàu có. Bây giờ, các em thấy, anh ta đã có loại giáo sư thích hợp để dạy anh bước đi đúng đắn. Và anh đã có một loại giáo sư đúng đắn, cha của anh; cho đến khi ngay khi anh ta còn trẻ và anh đã—anh đã giàu có về tiền bạc, anh đã kiếm cho mình rất nhiều tiền. Anh ta có thể là một người thực sự...Anh ta là một người cai trị, ngay cả ở tuổi đó, rất thành công. Thấy không? Và bây giờ anh đã có một—một thầy giáo đã dạy anh, dạy anh điều đúng, cách anh sẽ...Anh ta có học vấn của mình.

³² Và rồi một thầy giáo khác mà người trẻ tuổi này đã có, mà điều đó tùy thuộc vào cách các em được nuôi dạy như thế nào, nhưng người thanh niên này đã có một sự giảng dạy tôn giáo trong nhà của mình.

³³ Bây giờ, một số trẻ em, các em biết có nhiều trẻ em không có sự dạy dỗ tôn giáo nào ở nhà không? Cha và mẹ của họ không tin vào Đức Chúa Trời. Và cha và mẹ của họ, uống rượu, hút thuốc, đánh nhau, và chạy ra ngoài, vào ban đêm, và các thứ, và không nấu những bữa ăn tối cho con trai và con gái nhỏ của họ, và các thứ. Các em không vui mừng vì mình có một người cha và người mẹ Cơ-đốc nhân thật tốt sao? Bây giờ, khi các em có con cái, các em không muốn là người cha và mẹ giống như cha và mẹ của các em sao? Thấy không? Bây giờ, nhưng điều đó là tốt tất cả.

³⁴ Bây giờ, người thanh niên này đã có, và anh ta đã có một sự giảng dạy tôn giáo. Đấy, điều đó vượt xa những gì một số người trong họ đã có, bởi vì họ không có sự giảng dạy tôn giáo. Nhưng người thanh niên này đã có sự giảng dạy sự mộ đạo, bởi vì, đấy, bởi vì anh ta đã nói mình đã giữ các Điều răn từ khi anh ta còn nhỏ.

³⁵ Bây giờ các em tất cả cũng đều có những thầy dạy tôn giáo tốt, mỗi người trong các em. Và các em những cô bé và cậu bé ở tuổi thiếu niên, tất cả các em đều có những giáo viên tốt, cha và mẹ của các em ở đây trong trại này, có mọi thứ mà các em...mọi tiềm năng mà các em biết, điều đó có thể, cho các em trở nên một người nam và người nữ tốt, một đầy tớ cho Đức Chúa Trời.

³⁶ Bởi vì, hãy nhớ, ngày nào đó các em sẽ chết, hoặc được cất lên Thiên đàng. Và nếu các em chết trước khi Ngài Đến, các em sẽ được cất lên trước tiên. Các em biết điều đó không? Các em có biết những người được chết...Nếu mẹ và cha chết trước khi các em qua đời, và Chúa Jêsus không đến trong thế hệ của chúng ta, các em có biết những người này, cha và mẹ, sẽ đến trước, được vinh hiển, trước các em không? Thấy không? Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết, và rồi chúng ta là những người còn sống và còn ở lại sẽ được cất lên với họ. Chúng ta sẽ được thay đổi như thế. Chúng ta phải nhớ, đó là điều chính yếu trong đời sống. Bây giờ các em hiểu chứ? Đó là điều chính yếu trong đời sống, chúng ta phải làm, là sẵn sàng để gặp Đức Chúa Trời.

³⁷ Vậy thì, chỉ niềm tin tôn giáo sẽ không có tác dụng. Thấy đó, người cai trị trẻ tuổi này ở đây, anh ta nói, “Thầy Nhân Lành...” Bây giờ hãy nhớ, trước khi tôi nói điều đó. Anh ta đã được dạy để bước đi đúng đắn. Anh ta đã có một nền giáo dục tốt. Anh ta đã được dạy về kinh doanh. Và giàu có, và là một người cai trị, và có tôn giáo. Nhưng anh ta đã đương đầu với một nan đề khác, và nó đối đầu với tất cả chúng ta, Sự sống Đời đời. Tôn giáo không ban cho chúng ta Sự sống Đời đời. Tôn giáo, là một sự bao phủ, nhưng nó không cho chúng ta Sự sống Đời đời. Và tuy nhiên, anh ta được dạy dỗ với những giáo sư giỏi nhất ở đó, anh ta vẫn thiếu điều gì đó. Và người thanh niên ấy biết điều đó, bởi vì anh ta nói, “Thưa Thầy Nhân Lành, tôi có thể làm gì để hưởng Sự sống Đời đời?”

³⁸ Bây giờ, các em, các em tin Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời, phải không? Vì vậy Ngài đã biết những suy nghĩ của chàng trai trẻ, vì vậy Ngài phán, “Hãy giữ các Điều Răn.” Ngài trở lại ngay với tôn giáo của anh ta, để xem anh ta sẽ nói gì về tôn giáo của mình. Bây giờ Ngài phán, nói cách khác, “Hãy giữ sự mộ đạo của người.”

³⁹ Anh ấy nói, “Tôi đã làm điều này, từ khi còn nhỏ,” những cậu bé giống như các em. “Mẹ tôi và bố tôi, và thầy tế lễ của tôi, đã dạy tôi tôn giáo. Nhưng tôi biết, trong tôn giáo của tôi, rằng tôi vẫn không có Sự sống Đời đời.” Thấy không?

40 Các em có thể tốt. Không ăn cắp. Không hút thuốc. Không nói dối. Không nói dối bố và mẹ. Đừng nói lời nói dối đầu tiên đó, bởi vì, nói dối một điều, thì thật dễ dàng để nói lời khác, đấy. Nhưng các em không được làm điều đó. Đừng nói lời nói dối đầu tiên.

41 Các em có biết thân thể mình không được tạo ra để nói dối không? Các em biết đấy, người ta có một thiết bị bây giờ, nó—nó làm các em căng thẳng. Họ có thể đặt một dải băng nhỏ quanh cổ tay của em ở đây, và đeo một cái ngang đầu của em, và rồi em có thể nói ở đó, nói em nói, “Tôi—tôi—tôi đã nói dối về điều đó, nhưng tôi có thể nói điều đó rất dễ dàng để họ—họ sẽ tin rằng tôi đang nói sự thật.” Và các em có thể nói...

42 Họ sẽ nói, “Các em đã ở một nơi nào đó, giống như các em đã ngồi trong xe kéo của Anh Shantz đó, trong khi Anh Branham giảng, chiều Chúa nhật vào ngày này phải không?”

Và các em nói, “Không, thưa ông. Tôi không ngồi ở đó. Không, thưa ông.”

43 Các em biết máy phát hiện nói dối đó sẽ nói gì không? “Có, thưa ông, ông đã làm. Có, thưa ông, ông đã làm.”

Các em nói, “Tôi đã không ngồi.”

Nó sẽ nói, “Có, anh đã nói.”

44 Tại sao? Bởi vì lời nói dối là một điều kinh khủng như vậy. Thân thể không được tạo ra để nói dối. Và đó là một điều kinh khủng, cho đến nỗi nó làm rối loạn toàn bộ hệ thống thần kinh, khi các em nói dối. Chà! Tình trạng thất thường như thế, sẽ gây cho các em những vết loét, nấm độc phát triển, nó sẽ giết chết các em. Và thế thì nói dối là một điều xấu, bởi vì, đấy, các em không được cho là nói dối, ăn cắp, làm bất cứ điều gì trong những điều này.

45 Bây giờ, vì vậy thanh niên này có lẽ đã...anh ta đã không nói dối, anh ta không bao giờ ăn cắp, và anh ta ý thức rằng anh ta luôn cần...Sự sống Đời đời. Vì vậy anh ta nói, “Tôi có thể làm gì để có Nó?”

46 Và Chúa Jêsus đang tỏ ra ở đây bây giờ rằng tôn giáo sẽ không làm điều đó. Vì vậy Ngài đã sai ngay trở lại với anh ta, và phán, “Hãy giữ các Điều Răn.”

47 Anh ta nói, “Thưa Thầy, tôi đã làm điều này từ khi tôi còn nhỏ, hoặc nhỏ, khi tôi chỉ là còn rất nhỏ tôi đã làm điều này.” Nhưng anh ta biết mình không có Sự sống Đời đời. Vì vậy Ngài phán lúc đó, “Nếu các người muốn bước vào Sự sống, Sự sống Đời đời, muốn được trọn vẹn, thì hãy đi bán những gì...”

48 Đấy, bây giờ, có tiền thì tốt thôi. Thấy đó, có tiền, giàu có cũng tốt thôi. Và là một người cai trị, điều đó ổn thôi. Nhưng nó—nó là cách các em hành động sau khi các em trở nên có được điều đó, đấy.

49 Ngài phán, “Hãy đi bán những gì người có, và phân phát cho người nghèo, những người không có gì cả; rồi hãy đến, mà theo Ta, và người sẽ có những kho báu trên Trời.” Nhưng chàng trai trẻ có quá nhiều tiền đến nỗi anh ta không biết làm gì với nó. Bây giờ, hãy xem, anh ấy rất được dân chúng ưa chuộng, chàng trai trẻ đó.

50 Và anh—anh—anh ta đã được trang bị tốt cho cuộc sống, theo cách mà cha và mẹ anh, và các thầy tế lễ và tất cả họ, đã trang bị cho anh ta, nhưng anh ta vẫn biết mình đang thiếu điều gì đó. Bây giờ tôi đang nói chuyện với những người lớn. Anh ta, anh ta biết mình đang thiếu điều gì đó, và anh ta không có Sự sống Đời đời. Anh ta biết điều đó. Thấy không?

51 Tôn giáo sẽ không tạo ra Sự sống Đời đời. Hình thức, cảm giác, anh em cảm thấy điều gì đó; anh em—anh em có thể trở nên sợ hãi, và cảm thấy điều gì đó. Thấy không? Khóc lóc, điều đó tốt; la lớn, điều đó tốt; nhưng điều đó vẫn không phải là Nó, đấy. Anh em đương đầu với Sự sống Đời đời.

52 Anh em nói, “Ồ, tôi chỉ là một tín đồ Báp-tít, hay Giám Lý, hay Trưởng Lão, hay Ngũ Tuần.” Đó vẫn không phải là vấn đề.

53 Người thanh niên này, cũng được dạy dỗ trong tôn giáo thời đó, nhưng anh ta vẫn không có Sự sống Đời đời, vì vậy anh ta muốn biết điều gì để làm. Anh ta đã được hướng dẫn kỹ càng, để làm Điều này. Nhưng khi anh ta đương đầu với Nó, anh ta đã từ chối được hướng dẫn đến Sự sống Đời đời, hay được dẫn dắt. Những nhà lãnh đạo khác của anh đã giữ anh như vậy cho đến nỗi anh ta không muốn buông nó ra. Thấy không?

⁵⁴ Bây giờ, đó là điều gì đó giống như những gì Anh Branham đang nói. Nó đi quá sâu một chút đối với các em, đấy.

⁵⁵ Học vấn thì tốt, các em nên đi học và học hỏi. Đấy, điều đó tốt, nhưng điều đó sẽ không cứu được các em. Có nhiều tiền, điều đó tốt, các bạn có thể nuôi dạy con cái mình, cho chúng quần áo đẹp và các thứ. Và giống như cha và mẹ đã làm việc cho các em tất cả, và các thứ. Điều đó tốt, nhưng điều đó vẫn không cứu được các em. Thấy không? Hoặc, các bạn có thể vào trong một phòng thí nghiệm và học cách đặt những thứ khác nhau lại với nhau, hay tách các nguyên tử, hay bất cứ điều gì họ làm, và—và vào trong một—một tên lửa và—và đi lên mặt trăng, nhưng điều đó sẽ không cứu được các bạn.

⁵⁶ Các bạn phải đối diện với một điều, Sự sống Đời đời, và chỉ có một Người Đấng duy nhất mà có thể ban Điều đó cho các bạn. Mẹ không thể đưa Nó cho con. Cha không thể đưa Nó cho con. Mục sư của các em không thể cho Nó cho các em. Người lãnh đạo của các em ở đây không thể ban Nó cho các em. Mọi người nhận được Sự sống Đời đời phải đến với Chúa Jêsus Christ. Ngài là Đấng duy nhất có thể ban cho phần Đó.

⁵⁷ Giáo viên của các em có thể cho các em một nền giáo dục, cô ấy có thể dạy cho các em; các em phải học nó. Mẹ của—của các em có thể dạy các em bước đi; các em phải học cách bước đi. Cha của các em có thể dạy các em cách trở thành một thương gia, hay điều gì; các em phải học điều đó. Nhưng chỉ có Chúa Jêsus mới có thể ban cho các em Sự sống Đời đời. Thấy không?

⁵⁸ Linh mục của anh chị em, người lãnh đạo của anh chị em, hay vân vân, có thể dạy anh chị em tôn giáo của mình, anh chị em có thể học được Sứ điệp mà chúng ta đang cố gắng giảng dạy, nhưng điều đó vẫn không mang lại cho anh chị em Sự sống Đời đời. Anh chị em phải tin nhận Người, là Chúa Jêsus Christ. Các em hiểu điều đó không, tất cả các em? Phải chấp nhận Người, Chúa Jêsus Christ, để có Sự sống Đời đời. Bây giờ, nhưng đôi khi sự lãnh đạo khác có ảnh hưởng rất nhiều đến chúng ta cho đến nỗi chúng ta không biết phải làm gì khi thời—thời điểm đó đến.

⁵⁹ Vậy thì, thật là một điều tai hại khi khước từ sự lãnh đạo đối với Sự sống Đời đời, bởi vì, đấy, đó là Sự sống mà không bao giờ

có thể kết thúc. Bây giờ, sự giáo dục, điều đó tốt, điều đó sẽ giúp chúng ta ở đây. Kinh doanh, điều đó tốt. Tiền bạc, điều đó tốt. Hãy là một chàng trai và cô gái tốt, điều đó tốt. Nhưng, các em thấy đây, khi sự sống kết thúc ở đây, chỉ thế thôi. Các em hiểu không? Người lớn quý vị hiểu không? Đây, chỉ thế thôi. Nhưng rồi chúng ta phải tin nhận Chúa Jêsus Christ, vì Sự sống Đời đời. Chỉ một mình Chúa Jêsus có thể dẫn dắt anh chị em đến với Điều đó.

⁶⁰ Và mặc dù, hãy xem, chàng trai trẻ này đã đạt được tất cả những điều này trong trường học, và bởi cha mẹ anh ta và mọi thứ, anh ta—anh ta đã đánh mất điều vĩ đại nhất mà anh ta có thể có, sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh, vì Chúa Jêsus phán, “Hãy đến, theo Ta.”

⁶¹ Và các bạn những cô gái mới ra trường, các bạn có thể tốt nghiệp, một số trong các bạn, khá sớm, và các bạn trẻ; sự lãnh đạo vĩ đại nhất hiện có là Chúa Jêsus Christ, vì đó là sự Lãnh đạo đối với Sự sống Đời đời. Bây giờ, quyền Lãnh đạo này đối đầu với mỗi con người, họ được ban cho cơ hội để lựa chọn.

⁶² Và đó là một điều tuyệt vời chúng ta có trong đời, là lựa chọn. Một ngày nào đó...Các bạn biết đấy, bố và mẹ, họ đã chọn có một bé trai và bé gái kháu khỉnh, giống như các em—tất cả các em.

⁶³ Thế thì, các em—các em có quyền, sau một thời gian, để chọn xem các em có muốn học hỏi từ giáo viên, hay không. Giáo viên có thể dạy cho em, nhưng em có thể chỉ là một—một cậu bé tồi tệ, em sẽ không chịu học; một cô bé, tồi tệ, không chịu lắng nghe chút nào. Đây, các em—các em có sự lựa chọn để làm điều đó, tuy nhiên các em còn nhỏ.

Và mẹ nói, “Con có điểm A trong sổ liên lạc của con không?”

“Không, con rất tệ.” Đây, bây giờ các em có thể...

⁶⁴ Mẹ nói, “Vậy thì con phải học.” Và các em phải làm điều đó lúc đó, tiếp tục học hỏi như mẹ đã nói với các em, như cha đã nói với các em. Đây, các em phải học.

⁶⁵ Nhưng các em có một sự lựa chọn, các em có thể làm điều đó hoặc không làm điều đó. Các em có thể nói, “Con không muốn.” Đây, các em có quyền lựa chọn.

⁶⁶ Sau một thời gian ngắn, các bạn sẽ có sự lựa chọn về cô gái nào mình sẽ kết hôn, chàng trai nào mình sẽ kết hôn.

⁶⁷ Các bạn có một sự lựa chọn ở mọi nơi trong cuộc sống. Và rồi các bạn có sự lựa chọn, một lần nữa, về việc các bạn có muốn sống sau đời sống này không; hay chỉ là một người tốt, được nhiều người yêu thích, một ngôi sao điện ảnh, hay một vũ công, hay điều gì đó khác.

⁶⁸ Và hãy nhìn những cô bé này ở đây với giọng hát tuyệt vời đó, cách đây một lát, đang hát. Đứa trẻ đó phải trau dồi giọng hát đó, và cô ấy sẽ là một ca sĩ hát opera, hay ca sĩ nào đó. Tôi nghe giọng của những cậu bé này, những cậu bé này, các bạn có thể giống như Elvis Presley, bán quyền thừa kế của mình. Đấy, các bạn không muốn điều đó. Đấy, đó là một tài năng Đức Chúa Trời ban cho các em, và các em phải chọn ai, nơi các em sẽ sử dụng tài năng đó, cho Đức Chúa Trời, hay các em sẽ sử dụng nó cho ma quỷ. Thấy không?

⁶⁹ Anh Leo ở đây, người anh em của các em, đấy, bây giờ anh ấy có một tài năng, hầu như dẫn dắt dân sự. Bây giờ anh ấy sẽ làm gì với điều đó? Có phải anh ấy sẽ đi vào kinh doanh và tự làm cho mình là một triệu phú; hay anh ấy nên đi ra đây và làm một ngôi nhà nơi mọi người muốn đến với nhau và có được tất cả các em nhỏ? Đấy, các em phải chọn điều gì mình sẽ làm.

⁷⁰ Mỗi người trong chúng ta phải có sự lựa chọn. Và nó đối đầu với chúng ta. Nhưng tất cả chúng ta đều phải đương đầu với một điều này: “Chúng ta sẽ làm gì về Sự sống Đời đời? Chúng ta sẽ sống sau này, hay không?” Thế thì chúng ta phải đến với Chúa Jêsus, để có được Điều đó. Cơ hội của sự lựa chọn, đó là một điều Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta. Ngài không ép buộc chúng ta điều gì. Ngài chỉ để cho chúng ta có sự lựa chọn của riêng mình. Vì vậy các em không phải bị ép buộc, nhưng cứ đưa ra sự lựa chọn của riêng mình.

⁷¹ Bây giờ chúng ta hãy làm theo điều này, người lớn và tất cả bây giờ, trong vài phút, và trẻ em, tất cả cùng nhau. Chúng ta hãy đi theo người thanh niên này, và sự lựa chọn mà anh ta đã thực hiện, và xem nó đã dẫn anh ta đến đâu.

⁷² Bây giờ, những cô gái này với giọng hát hay đó, những chàng trai trẻ này. Bây giờ có lẽ các bạn đến đây và các bạn ấy có một giọng để hát. Bây giờ chỉ cần lấy một điều đó, các bạn có thể, chào ôi, ngày nào đó các bạn có thể lấy nó, “Tôi...”

⁷³ Anh em biết chàng trai này tên là Elvis Presley không? Anh em đã nghe những cuốn băng ghi âm của tôi. Các bạn đã nghe cách mà tôi không hạ thấp chàng trai đó, nhưng chàng trai đó đã có cơ hội mà tất cả các bạn có. Đây, và những gì anh ta...Anh ấy thấy mình có thể hát. Và hãy xem những gì anh ta đã làm, giống như Giu-đa đã làm, Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, ông đã bán đứng Chúa Jê-sus. Chúa Jê-sus đã ban cho chàng trai đó giọng hát hay. Và anh ta làm gì? Quay lại và bán nó cho ma quỷ. Đây, anh ta phải đi đến cuối con đường. Thấy không? Anh ta đã từ chối bước đi với Chúa Jê-sus.

⁷⁴ Bây giờ anh chàng trẻ tuổi này ở đây, người cai trị trẻ tuổi giàu có này, anh ta đã làm giống như vậy. Chúng ta hãy theo dõi và xem những gì anh ta đã làm. Không nghi ngờ gì, với con người vĩ đại đó, có lẽ là một thanh niên đẹp trai, tóc đen chải rẽ một bên, quần áo đẹp. Các cô gái trẻ nghĩ, “Chà, đó là một thanh niên đẹp trai!” Ô, họ sẽ...Anh ta có thể sẽ vẫy tay với họ, và họ sẽ tán tỉnh lại anh ta, và các thứ.

⁷⁵ Và anh ta nghĩ mình là một người tuyệt vời, một người, đây, bởi vì anh ta đẹp trai, anh ta còn trẻ. Anh ta không nhìn xuống đó ở cuối con đường. Anh ta chỉ đang nhìn ở đây. “Tôi trẻ. Tôi đẹp trai. Tôi giàu có. Tôi có thể mua bất cứ thứ gì tôi muốn. Tôi có thể lấy những cô gái này, và, ồ, tất cả họ đều thích tôi. Và họ biết tôi là một người tuyệt vời.” Và, hãy xem, anh ta đã có tất cả điều đó. Anh ta đã làm theo những chỉ dẫn của cha mình, và mọi thứ. “Và tôi rất sùng đạo. Tôi đi nhà thờ.” Và bây giờ anh ta có thể làm theo điều đó, đây; rất nổi tiếng, giàu có, và nổi tiếng. Và, và anh ta...

⁷⁶ Giống như ngày hôm nay, giống như anh em đã có cơ hội để trở thành một ngôi sao điện ảnh, đây, hay điều gì đó giống như thế. Hầu hết những bạn trẻ ngày nay, các em nói chuyện với họ, họ biết về những ngôi sao điện ảnh này nhiều hơn là họ biết về Chúa Jê-sus. Các em hiểu không? Và, đây, các em—các em thiếu

nhi đang học về Chúa Jêsus. Nơi họ ngồi xuống, và một vở kịch nào đó được đóng bộ phim, hay điều gì đó khác, họ biết các diễn viên và tất cả ở đó, tất cả về điều đó. Họ biết tất cả điều đó tốt hơn *Điều đó*. Anh em nói với họ về Kinh Thánh, họ không biết gì về Kinh Thánh. Đây, đó là sự lựa chọn sai lầm. Bây giờ, một số ca sĩ bán tài năng được Đức Chúa Trời ban cho của họ, để nổi tiếng!

77 Rồi chúng ta thấy anh ta ở cuối đời. Chúng ta hãy đi theo anh ta xa hơn một chút. Anh em biết Kinh Thánh nói gì về anh chàng trẻ tuổi này không? Anh ta trở nên thành công hơn. Vì vậy, đôi khi thành công không có nghĩa là anh em đã lựa chọn đúng. Anh em biết anh ta đã làm gì không? Anh ta đã đi ra ngoài và có tất cả thời gian quan trọng, và tổ chức những bữa tiệc lớn, và tiêu nhiều tiền và mọi thứ, cho các cô gái và mọi thứ. Và rồi anh ta kết hôn và có lẽ đã có một gia đình. Và—và anh ta—anh ta cứ gia tăng rất nhiều cho đến nỗi anh ta phải xây dựng những chuồng trại mới và các thứ. Và anh ta nói, “Anh thấy đó, tôi đã không đi theo Chúa Jêsus, và hãy nhìn xem những gì tôi đã có!” Thấy không?

78 Anh em có thể nghe người ta nói điều đó, và tôi nói, “Ồ, hãy xem, Ngài đã ban phước cho tôi.” Điều đó không có nghĩa là tất cả. Thấy không?

79 Và sau một thời gian chuồng trại của ông đầy tràn lên đến nỗi ông nói, ồ, thậm chí, “Linh hồn ơi, hãy nghỉ ngơi. Ta đã có rất nhiều tiền và rất nhiều thành đạt! Và ta là một người vĩ đại như vậy! Ta thuộc về tất cả các câu lạc bộ. Và ta có sự giàu có của thế gian trong tay ta. Ta sở hữu số tiền lớn về đất đai và tiền bạc, và, ồ, chào ôi, ở đó mọi người đều thích ta, là một người rất tốt.”

80 Nhưng anh em biết đấy, Kinh Thánh nói rằng, đêm đó, Đức Chúa Trời đã phán với ông, “Ta sẽ đòi linh hồn ngươi lại.”

81 Rồi điều gì đã xảy ra? Bây giờ có một người ăn xin, một Cơ đốc nhân già đáng thương nằm ở đó bên cổng nhà ông. Và chỉ khi họ...

82 Ở trên Giê-ru-sa-lem, ở trên đó, họ—họ ăn trên tầng cao của ngôi nhà. Và những miếng bánh mì rơi ra như thế này, và những

miếng thịt, và vân vân, rơi xuống nền nhà khi chúng rơi xuống. Và họ không lượm chúng lên, bởi vì mọi thứ ở Giê-ru-sa-lem, thành phố cổ, nó—nó là...

⁸³ Nói đùa một chút ở đây được không? Họ bị f-o-b. Anh em biết đó là gì không? Ruồi trên bánh mì, ruồi đậu trên thịt bò, ruồi đậu trên bơ, f-o-b, bay trên mọi thứ. Chúng đi ra ngoài đường phố, trong các rãnh nước và mọi thứ, và bay vào và bay lên ngay trên đó.

⁸⁴ Vì vậy những người này ở trên đó, họ lên trên đỉnh của—của tòa nhà. Và họ ăn, và rồi họ bỏ đi thứ *này*, và rồi họ quét sạch thứ kia. Và những con chó, trên đường phố, ăn những miếng bánh vụn. Và anh ta đã để Cơ-đốc nhân già đáng thương này nằm đó trên đường phố và chỉ ăn những miếng bánh vụn rơi ra từ đĩa của anh ta từ giường của mình, hoặc từ bàn của anh ta.

⁸⁵ Và rồi khi ông ăn vào, sau một thời gian ngắn, ông bị lở loét, và ông không có bất cứ thứ gì để bôi lên vết loét của mình. Tên ông là La-xa-rơ. Và những con chó đến và liếm vết loét của ông để ông có thể cố gắng khỏe mạnh.

⁸⁶Ồ, anh em biết đấy, sau một thời gian ngắn, người đàn ông giàu có này, khi mà, ông thấy ông có tiền để mua đủ thứ thuốc men, nếu ông bị đau ốm, có đủ loại bác sĩ. Nhưng, anh em biết đấy, đôi khi các bác sĩ không thể giúp chúng ta, thuốc men sẽ không giúp được chúng ta, không điều gì có thể giúp chúng ta; chúng ta ở trong lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Và ông đã đi đến cuối con đường của mình; các bác sĩ không thể giúp ông ta, và các y tá không thể giúp ông ta, và thuốc men không thể giúp ông ta, và ông ta đã chết. Và rồi khi linh hồn người lìa khỏi thân thể, đấy, nó đã để lại tất cả tiền bạc của ông, tất cả học vấn của ông, mọi thứ mà ông có, tất cả sự nổi tiếng của ông. Họ tổ chức một tang lễ lớn cho ông, có thể treo cờ rủ, và—và thị trưởng của thành phố đến, và họ, và thầy giảng đến và—và nói, “Người anh em của chúng ta bây giờ đã đi đến miền Vinh hiển,” và tất cả như thế.

⁸⁷ Nhưng Kinh Thánh nói, rằng, “Người ngược mắt lên trong địa ngục, trong sự đau đớn, và nhìn qua vực lớn đó, và thấy người ăn xin đó đang nằm, ở đó trong cửa nhà ông, trên Thiên

đàng. Và ông kêu lên, ‘Hãy sai La-xa-rơ xuống đây với một ít nước. Những ngọn lửa này đang hành hạ quá đỗi.’ Nói, ‘Ồ, không. Đây, người đã chọn lựa sự sai lầm trong đời.’”

⁸⁸ Đây, khi người ấy đi đến cuối con đường, bước ra ngoài cuộc sống! Ông đã được dẫn dắt bởi tôn giáo. Ông đã được dẫn dắt bởi sự giáo dục. Ông đã được dẫn dắt bởi ảnh hưởng của—của sự thành công của mình. Nhưng, anh em thấy đấy, ông không có gì để nắm giữ, những điều đó chấm dứt ở đó. Anh em hiểu không, anh bạn trẻ? Người lớn các bạn làm. Những gì tôi...Thấy đó, ông không có gì để giữ ông. Tiền của ông không thể giữ ông. Bạn bè của ông với các bác sĩ không thể giữ ông lại. Thuốc men không thể giữ ông lại. Thầy tế lễ của ông, tôn giáo của ông, không thể giữ ông. Vì vậy, có một điều duy nhất cho ông để làm. Ông đã—ông đã từ chối tin nhận Chúa Jêsus, Sự sống Đời đời. Vậy ông đã phải làm gì? Chìm xuống trong sự chết, vào địa ngục. Thật là một sai lầm chết người mà người thanh niên đó đã có khi anh ta từ chối bước đi với Chúa Jêsus, được Chúa Jêsus dẫn dắt. Ông đã từ chối làm điều đó.

⁸⁹ Rất nhiều người trẻ đang phạm sai lầm đó, ngày nay, từ chối được dẫn dắt bởi—bởi Chúa Jêsus. Bây giờ chúng ta thấy thật là một điều tai hại nếu từ chối Sự sống Đời đời và được dẫn dắt bởi Chúa Jêsus, một Đấng Lãnh Đạo, khi Ngài phán, “Hãy đến, theo Ta.”

⁹⁰ Thấy người đàn ông thân mến đẹp trai này đã nói gì chiều nay không? Khi các em ra khỏi trường học, khi các em rời khỏi trường, các em cần một nhà lãnh đạo khác, nhưng hãy để đó là Chúa Jêsus. Và Chúa Jêsus là Kinh Thánh. Anh em có tin điều đó không? Đây là Sự Sống của Chúa Jêsus và những Điều Răn của Ngài cho chúng ta, trong hình thức thư tín. Vì vậy chúng ta phải nhìn vào Điều này, để thấy. Đây là bản thiết kế. Đây là tấm bản đồ mà Ngài đã bảo chúng ta đi theo, để—để gặp Ngài, Sự sống Đời đời.

Bây giờ chúng ta thấy rằng người thanh niên này đã bị hư mất.

⁹¹ Bây giờ chúng ta hãy lấy ví dụ người khác. Các em có muốn, các em có thời gian để nhận lấy một người cai trị trẻ tuổi giàu

có khác, mà đã hành động đúng đắn không? Các em thích nghe điều đó không? Được rồi, chúng ta sẽ cố gắng điều đó bây giờ. Bây giờ chúng ta hãy lấy một người cai trị trẻ tuổi giàu có khác đã đối đầu với người tương tự. Bây giờ chúng ta thấy chàng trai đó đã đi đâu, sống một cuộc đời khá tốt đẹp, nhưng đã chết và bị hư mất trong địa ngục. Và bây giờ ở đây chúng ta sẽ nói về một thanh niên khác đã đối đầu với điều tương tự. Ông là một người giàu có, một người trẻ tuổi, và là một người cai trị, và, nhưng ông đã chấp nhận sự lãnh đạo của Đấng Christ; giống như cậu bé đã nói với chúng ta cách đây một lát, mà chúng ta nên để dẫn đường chúng ta. Ông đã chấp nhận nó.

⁹² Điều này được tìm thấy trong Kinh Thánh, nếu anh em muốn tra cứu nó sau khi tôi đưa ra, đây, là trong Hê-bơ-rơ, chương thứ 11, và câu thứ 23 đến 29. Hãy để tôi đọc Nó. Điều đó ổn chứ? Anh em sẽ chịu đựng với tôi một chút, phải không? Anh em không phiền tôi chứ, phải không? Thấy không? Vì vậy chúng ta chỉ... Chúng ta sẽ chỉ đọc điều này, rồi anh em nói, “Tôi đã nghe Anh Branham đọc điều này từ Kinh Thánh.” Thấy không? Và anh em biết nó ở đó lúc đó. Đó không phải là những gì tôi đã nói, đó là những gì Ngài đã phán. Bây giờ anh em lắng nghe ở đây, về những gì Kinh Thánh đã nói ở đây về người tử tế này, đây. Bây giờ hãy xem.

Bởi đức tin Môi-se, khi người mới sinh ra, cha mẹ người đem giấu đi ba tháng, bởi vì họ thấy người là một đứa con xinh tốt; và họ không sợ chiều mạng của vua.

Bởi đức tin Môi-se, khi người...đã khôn lớn, từ bỏ danh hiệu mình là con trai của công chúa Pha-ra-ôn; (lắng nghe)

Đành cùng dân sự của Đức Chúa Trời chịu sự hà hiếp, còn hơn là chịu đựng những thú vui tội lỗi trong một thời gian;

Coi sự sỉ nhục của Đấng Christ...

⁹³ Trở lại thời Môi-se, đó vẫn là Đấng Christ. Thấy không? Ngài là Đấng duy nhất có Sự sống Đời đời. Thấy không?

⁹⁴ “Coi sự sỉ nhục,” bị gọi là kẻ cuồng tín, thánh quá máu, hay điều gì đó giống như thế, anh em biết đấy. Thấy không?

Coi sự sỉ nhục về Đấng Christ là quý báu hơn các kho báu của xứ Ê-díp-tô: vì người đã ngửa trông đến sự ban thưởng của...phần thưởng.

⁹⁵ Bây giờ anh em biết điều đó có nghĩa gì không? Nó có nghĩa là thế này, rằng, Môi-se được sinh ra là một chàng trai nghèo, thật nghèo. Tên cha ông là Am-ram. Tên mẹ ông là Giô-kê-bết. Và họ thật sự nghèo, nhưng họ là những Cơ-đốc nhân. Họ đã làm việc chăm chỉ. Họ đã ở trong tình trạng nô lệ. Họ phải làm gạch bùn, và các thứ, cho vị vua già. Anh em biết gì không? Công chúa vị vua đó, ngày nọ, đi xuống dòng sông nơi mẹ...

⁹⁶ Mẹ của Môi-se, Giô-kê-bết, đã bắt ông và đặt ông trong một chiếc máng nhỏ trên sông như thế. Và những con cá sấu già đã ăn hết những đứa trẻ con; và chúng đang bị giết, ném chúng xuống sông. Nhưng bà đã đưa ông ra ngoài đó. Và các em biết làm thế nào bà ấy đuổi được cá sấu khỏi nó không? Bà đã làm một cái rương nhỏ—nhỏ này bà đặt ông vào, bà đã trét hắc ín vào bên ngoài. Các em biết đó là gì không? Đó là nhựa thông. Một cá sấu già sẽ đến, nói, “Hừ, một đứa trẻ Hê-bơ-rơ nhỏ bé mập mạp, ta sẽ ăn thịt nó!” Nghe cậu bé khóc như thế. Đi qua đó, “Chà! Mùi gì hôi quá! Ủ!” Thấy không? Hãy xem, người mẹ đã được dẫn dắt, biết làm thế nào để bảo vệ đứa con của mình. Vì vậy nó đã rút lui khỏi đó, nó không muốn liên quan gì với điều đó.

⁹⁷ Và rồi ông tiếp tục ở dưới dòng sông, xa hơn một chút. Và chị gái của ông, tên là Mi-ri-am, đã đi theo ông xuống dòng sông, xem chừng những gì...

⁹⁸ Và rồi công chúa Pha-ra-ôn đi ra và định bỗng lấy ông, các em biết đấy, và nàng đã kéo ông ra. Các em biết đấy, tất cả...Các em biết đấy, mẹ em nghĩ em là đứa trẻ xinh đẹp nhất trên đời; đấy, bà ấy nên làm thế. Nhưng Kinh Thánh nói cậu bé này thực sự xinh đẹp, thực sự là một cậu bé khôi ngô. Và, ồ, cậu bé chỉ đang la hét và đá vào gót chân nhỏ bé của mình. Cậu bé đang nhớ mẹ mình, đấy. Và vì vậy các em biết điều gì đã xảy ra không? Rồi Đức Chúa Trời đặt đế trong công chúa của Pha-ra-ôn, con gái của nhà vua, tất cả tình yêu thương mà một người mẹ có thể dành cho

đưa con bé bỏng. Tình cảm triu mến thật sự dành cho cậu bé. Nàng nói, “Đó là đứa con của tôi.”

⁹⁹ Nhưng, các em biết đấy, cô ấy là một phụ nữ trẻ. Thấy đó, những ngày họ không có những cái chai này mà các em, những đứa trẻ, đã được nuôi dưỡng, vì vậy họ phải đi kiếm một người mẹ mà đã, đã có con, và đã, mà có thể cho con bú.

¹⁰⁰ Vì vậy Mi-ri-am đã có mặt ngay tại đó, cô ấy nói, “Tôi sẽ đi kiếm cho công chúa người vú tốt.”

“Tốt, cô đi kiếm bà ấy.”

¹⁰¹ Các em biết Mi-ri-am đã đi và kiếm ai không? Chính mẹ của Môi-se. Đúng vậy. Vâng, đã đi và đã kiếm. Đó là sự khôn ngoan, phải không? Và vì vậy sau đó đã đi và kiếm mẹ của chính Môi-se. Và bà ấy nói, “Tôi sẽ nhận và nuôi dạy cậu bé cho công chúa.”

¹⁰² Cô ấy nói, “Bà biết gì không, tôi sẽ cho bà ba trăm đô-la, một tuần, để nuôi đứa bé đó. Và bà có thể ở lại trong cung điện.” Hãy xem cách Đức Chúa Trời làm khi các em tin cậy Ngài, đấy, khi các em chắc chắn về đức tin. Đứa bé đó là một nhà tiên tri, đấy, và bà đã biết.

¹⁰³ Vì vậy họ đi vào cung điện và—và bà đã nuôi dạy Môi-se, và người mẹ, người mẹ ruột, và có ba trăm đô-la, một tuần, để lo liệu mọi thứ. Cứ suy nghĩ về điều đó!

¹⁰⁴ Và rồi, các em biết đấy, sau một thời gian ngắn, sau đó tiếp tục trong một thời gian ngắn, Môi-se bắt đầu đủ tuổi để đọc và viết. Bà đã dạy ông cách đọc và viết. Và rồi bà nói với ông, nói, “Hỡi Môi-se, con được sinh ra là một đứa con đúng lúc. Cha của con và mẹ đã cầu nguyện. Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho chúng ta rằng con là một nhà tiên tri, và con sẽ là người giải cứu dân sự, trong những ngày sắp đến.”

¹⁰⁵ Và các em biết, khi cậu ấy lớn lên, thì cậu ấy là gì? Cậu ấy được nhận làm con trong gia đình nhà vua.Ồ, chao ôi! Ông không phải...

¹⁰⁶ Và ông nhìn ra dân sự của chính mình, và họ không có quần áo. Họ là những Cơ-đốc nhân, và họ đang khóc. Và những người đốc công già quất roi vào họ, và máu chảy ra từ lưng họ. Anh em họ của—của ông và các chú, bố và mẹ, tất cả họ; bị quất bằng roi,

ở ngoài đó trong những hố bùn. Và vì vậy, nhưng Mô-i-se, là điều gì đó sâu thẳm trong lòng ông, ông biết rằng họ là dân sự được hứa của Đức Chúa Trời. Ông biết điều đó.

¹⁰⁷ Bây giờ, điều tiếp theo ông sẽ làm là trở thành vua. Ông sẽ là vua trên mọi thứ, một người giàu có, chao ôi, tất cả tiền bạc của xứ Ai Cập. Và Ai Cập đã kiểm soát thế giới, vào lúc đó. Nhưng, hãy nhìn xem, Kinh Thánh nói, “người coi trọng sự sỉ nhục,” làm một Cơ-đốc nhân lấm bùn, giống như ở ngoài đó. Khi người ta chế giễu họ, và cười nhạo họ, đá họ. Nếu họ nói lại bất cứ điều gì, người ta đã giết họ. Thấy không? Nhưng Mô-i-se đã chọn đi với nhóm người đó thay vì được gọi là con trai của nhà vua.

¹⁰⁸ Hãy nhìn điều đó! Đấy, bởi vì ông đã thấy thời kỳ cuối cùng! Thấy người thanh niên giàu có đó không? Nhưng ông đã thấy Chúa Jê-sus, giống như chúng ta thấy Ngài trong một khả tượng, rằng thời kỳ cuối cùng là những gì sẽ phải trả giá. Bây giờ, và ông đã chấp nhận sự lãnh đạo của Đấng Christ, và Mô-i-se coi trọng sự sỉ nhục lớn hơn các kho báu.

¹⁰⁹ Các bạn biết đấy, đôi khi các bạn các bé trai còn đi học, những cậu bé sẽ nói những lời không hay và chúng muốn tất cả các bạn nói chúng. Các cô gái nhỏ; những cô gái nhỏ sẽ nói những điều xấu và muốn tất cả các bạn nói chúng. Các bạn nói, “Không. Tôi là một Cơ-đốc nhân.”

¹¹⁰ Họ nói, “À, đồ to lớn mà hèn nhát!” Các bạn biết đấy, cứ tiếp tục như thế.

¹¹¹ Đấy, đứng lên, nói, “Tôi vui mừng được như thế.” Thấy không? Bởi vì, đấy, đó là những gì Mô-i-se đã làm. Ông coi trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ là lớn hơn tất cả các kho báu của xứ Ê-díp-tô. Bây giờ chúng ta hãy đi theo ông, được dẫn dắt bởi Đấng Christ, và xem ông đã làm gì.

¹¹² Bây giờ, hãy xem, người thanh niên này giàu có, người trẻ tuổi đầu tiên, nhưng anh ta không muốn có Đấng Christ. Anh ta không muốn là môn đồ của Chúa Jê-sus. Và vì vậy chúng ta thấy anh ta rất nổi tiếng, có lẽ trở thành một ngôi sao điện ảnh, và mọi thứ vĩ đại, trong tất cả những—những điều mà anh ta có thể làm, và mọi thứ anh ta muốn. Nhưng khi anh ta chết, không có

ai dẫn dắt anh. Vì vậy, học vấn của anh ta, điều đó tốt; tiền bạc của anh ta, điều đó tốt; nhưng khi cái chết đến, chỉ thể thôi, anh ta không thể sử dụng nó nữa. Anh ta không thể mua con đường lên Thiên đàng. Và anh ta không thể, bởi học vấn của mình, anh ta không thể lên Thiên đàng. Thấy không?

¹¹³ Nhưng người thanh niên này bây giờ, người ấy đã có tất cả những điều này. Người ấy cũng có học vấn. Người ấy thông minh. Người đã đi học với...Mẹ người đã dạy người, và—và người đã có một nền giáo dục tốt. Và người thật thông minh, cho đến nỗi, thậm chí người có thể dạy người Ai Cập. Người đã dạy các giáo viên của mình, người rất thông minh. Hãy xem người ấy thông minh làm sao. Nhưng, anh em biết những gì, trên tất cả sự thông minh đó, trên tất cả những gì người có, những tiềm năng mà người có, người vẫn nói, “Tôi sẽ từ bỏ tất cả, để đi theo Chúa Jêsus.” Anh em biết họ đã làm gì với người không? Họ đuổi người ra ngoài. Người ấy trở thành một—một nô lệ như những người còn lại của họ.

¹¹⁴ Nhưng một ngày nọ khi người đã trở nên một người trưởng thành, ông đang chần chừ ở phía sau sa mạc. Và điều gì đã xảy ra? Có ai nói cho tôi biết điều gì đã xảy ra không? Đó là gì? [Một thiếu nhi nói, “Có một Đám Lửa trong bụi cây.”—Bt.] Đúng vậy, có một Đám Lửa trong bụi cây, và Nó đã thu hút sự chú ý của ông. Ông quay sang một bên. Và các em biết gì không?

¹¹⁵ Các em nói, “Dạy dỗ dân sự.” Bây giờ các thiếu nhi sẽ đứng dậy và dạy tôi. Vì vậy, và cậu bé này ở đây, cậu ấy ở đúng trên—đúng trên mục tiêu. Cha của em là ai? [Đứa trẻ nói, “Ông Shantz.”] Ông Shantz là bố của em. Cậu bé đó đã được dạy dỗ, phải không? Mỗi một đứa trẻ trong chúng đều có đôi mắt sáng ngời nhìn cùng một hướng, người này muốn đi trước người kia, các em thấy đấy.

¹¹⁶ Vậy bây giờ hãy xem, ông đã làm, và bụi—và bụi—bụi cây đó đã thu hút ông, bùng cháy, và ông nói, “Ta sẽ rẽ bước lại và xem nó là gì.”

¹¹⁷ Và Đức Chúa Trời phán với Môi-se, “Hãy cởi giày ngươi ra, đất ngươi đang đứng là đất thánh. Ta đã chọn ngươi để đi xuống và giải cứu dân Ta. Ta đang ban cho ngươi quyền năng; ngươi có

thể làm cho thế gian đầy những tai vạ, người có thể biến nước thành máu, người có thể mang theo bọ chết và chấy rận. Không có gì sẽ làm hại người. Ta sẽ chọn người.” Tại sao? Bởi vì ông đã chọn Đấng Christ. Thấy không? Anh em chọn Đấng Christ, và Ngài chọn anh em. Thấy không? Bây giờ Ngài phán, “Người đã chọn Ta, và Ta đã chọn người đi xuống xứ Ai Cập.”

118 Và hãy xem những gì ông đã làm. Ông đã dẫn dắt hai triệu người, hai triệu người ra khỏi dân sự của ông, và mang họ vào miền đất hứa. Và, bây giờ, ông đã đi theo. Chúng ta đi theo ông suốt đồng vắng; và các em thiếu nhi đã nghe Anh Leo và Anh Gene, và cha và mẹ của các em, nói cho các em biết tất cả những gì đã xảy ra trong đồng vắng, cách mà ông đã mang bánh từ trời xuống và nuôi dân sự đang đói, và tất cả những thứ này.

119 Và bây giờ chúng ta thấy, ông là một ông già bây giờ, ông thật già, ông đã một trăm hai mươi tuổi. Và ông đang ở trong đồng vắng.

120 Và dân sự đã không đối xử tử tế với ông, thậm chí. Đấy, đôi khi những người tự xưng là Cơ-độc nhân không đối xử tử tế với các em. Nhưng Chúa Jêsus luôn đối xử tốt với các em. Thấy không? Thấy không? Vì vậy chúng ta thấy bây giờ dân sự đã nổi loạn chống lại ông, nhưng ông vẫn ở lại ngay với họ, dù sao đi nữa. Và ông là người lãnh đạo, và ông phải ở lại với họ. Và các Thiên sứ của Chúa đã nói chuyện với ông. Các em sẽ không thích điều đó xảy ra với các em sao? Thế thì hãy lựa chọn đúng, và chọn Chúa Jêsus, và Ngài sẽ làm điều đó.

121 Bây giờ, rồi chúng ta thấy, cuối con đường, ông đã già đi thật sự. Ông không thể giảng được nữa, và giọng nói của ông trở nên trầm xuống. Vì vậy ông đã chúc phước cho Giô-suê, và đi lên đỉnh đồi, để chết.

122 Các em biết điều gì đã xảy ra khi ông chết không? Ở đó, điều gì, điều gì đã xảy ra? [Một cậu bé nói, “Ông ấy đã chết, và rồi Ngài đã khiến ông sống lại từ kẻ chết.”—Bt.] Điều đó hoàn toàn đúng. Điều đó hoàn toàn đúng.

Bây giờ các em nói, “Điều đó ở đâu?”

123 Bây giờ, chờ một chút, cậu bé nói đúng, đấy. Ông đã được sống lại từ kẻ chết. Bây giờ. (Mi-ri-am, tôi biết các em biết điều đó. Ừ-m. Hiểu không?) Bây giờ hãy xem. Ngài đã khiến ông sống lại từ kẻ chết. Tại sao? Bởi vì, tám trăm năm sau, ông đã ở trên xứ Palestine, đứng với Đấng Lãnh Đạo của ông, là Chúa Jêsus, người coi sự sỉ nhục về Danh Ngài là kho báu lớn hơn tất cả sự giàu có của xứ Ai Cập. Ông đã coi...Đấng Lãnh Đạo của ông đang đứng đó. Các em biết đấy, Ngài được gọi là...

124 Trong—trong Kinh Thánh, các em biết đấy, có một Vầng Đá đã đi với Y-sơ-ra-ên. Và khi Mô-i-se sẵn sàng chết, ông đã bước lên Vầng Đá này. Và Vầng Đá đó là Chúa Jêsus. Các em còn nhớ khi Chúa Jêsus đang nói chuyện, và trong Thánh Giăng, chương thứ 6 không?

Ồ, ông nói, “Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng!”

125 Phán, phán, “Cha Ta đã ban cho các người ma-na đó.” Ngài phán, “Vâng, họ ăn ma-na. Đúng vậy. Và họ, mỗi người, đều chết, bởi vì họ không muốn đi tiếp, đấy.” Nói, “Họ, mọi người, đều chết.” Nhưng phán, “Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời từ Thiên đàng.”

126 “Tổ phụ chúng tôi đã uống nước từ Vầng Đá. Mô-i-se đập vào Vầng Đá,” và nói, “và nước chảy ra.”

Ngài phán, “Ta là Vầng Đá đó đã ở với người.”

127 Và hãy xem, khi Mô-i-se chết, ông đã bước lên Vầng Đá đó. Các em biết điều gì đã xảy ra không? Kinh Thánh nói rằng “các Thiên sứ” đến và bắt lấy ông.

128 Thật là một sự khác biệt so với người trẻ tuổi khác! Chàng trai trẻ đó, thấy đó, khi anh ta chết, anh ta không có ai để nắm giữ mình, vì vậy anh ta chỉ chìm xuống qua bóng tối, vào địa ngục, và anh ta ở đó bây giờ, ở đó.

129 Rồi khi Mô-i-se bước ra khỏi sự sống, khi ông đi, ông đã mang theo một Đấng Lãnh Đạo. Mẹ ông đã dẫn dắt ông đúng đắn, cha anh đã dạy anh đúng. Và rồi khi ông đến tuổi, một thanh niên, thì ông nói, “Tôi thấy Sự sống Đời đời, nếu tôi sẽ đi xuống với những người nghèo, bị bỏ rơi này, và bước đi với họ, bởi vì họ là dân sự của Đức Chúa Trời. Tôi không phải làm vậy. Tôi có thể là

một vị vua, nhưng tôi không muốn là một vị vua. Tôi có thể có tất cả tiền bạc ở Ai Cập, bởi vì tôi sẽ là chủ của nó. Tôi không muốn điều đó. Tôi thà bước đi với Chúa Jêsus.” Và rồi khi ông bước qua cuộc đời, và rồi khi ông bắt đầu bước ra khỏi cuộc sống, có Đấng Lãnh Đạo của ông nắm lấy tay ông.

¹³⁰ Các em không muốn có Đấng Lãnh Đạo đó chăng? Tất cả chúng ta há chẳng muốn có Đấng Lãnh Đạo đó nắm lấy tay Ngài sao?

¹³¹ Hàng trăm năm sau, ông đã được nhìn thấy với Đấng Lãnh Đạo vĩ đại của mình. Ngài đã dẫn dắt. Ông đã—ông đã lựa chọn, về tuổi trẻ của mình, và vì vậy Đức Chúa Trời đang nắm giữ ông.

¹³² Các em biết gì không? Người giàu có ở trong địa ngục, một người giàu có trẻ tuổi đã từ chối. Đây, bây giờ nên nhớ, ông có học vấn, ông có tôn giáo, ông đi nhà thờ, ông là một người tốt, nhưng ông đã từ chối Chúa Jêsus. Thấy không?

¹³³ Và người thanh niên này, ông có học thức, và ông có tôn giáo, nhưng ông muốn có Chúa Jêsus. Đây, Môi-se hẳn là một người giàu có hơn nhiều so với—hơn người trẻ tuổi này, bởi vì anh ta chỉ có một số tiền, có lẽ là những nông trại và những thứ như thế, và có lẽ chính trị và vân vân, nhưng Môi-se là vua trên trái đất. Và ông đã từ bỏ tất cả điều đó.

¹³⁴ Và các em biết gì không, hỏi các con? Khi không có Ai Cập, và khi không có các kho báu, sẽ vẫn có một Môi-se, bởi vì ông đã chọn điều đúng. Thấy không? Ông đã chọn điều đúng dẫn để dẫn dắt mình.

¹³⁵ Khi không còn những kim tự tháp lớn nữa! Các em đã đọc về những kim tự tháp ở Ai Cập không? Một trong những ngày này, chúng sẽ là cát bụi, dưới bom nguyên tử. Mọi sự giàu có của thế gian, người ta sẽ ném nó lên không trung, và la hét, và nói rằng nó đã ăn sâu vào thịt của họ, và la hét và tru lên. Đây, nó sẽ qua đi.

¹³⁶ Nhưng những ai tin nhận Chúa Jêsus dẫn dắt họ, họ sẽ không bao giờ chết. Họ có Sự sống Đời đời. Mặc dù họ chết cách xác thịt ở đây, Chúa Jêsus sẽ khiến họ sống lại.

¹³⁷ Bạn phải đưa ra sự lựa chọn. Sự lựa chọn của bạn sẽ quyết định nơi đến đời đời của bạn sẽ là gì. Hãy nhớ, Chúa Jêsus yêu cầu mỗi người trong chúng ta, “Hãy theo Ta nếu các người muốn có Sự Sống.” Đây, sự lãnh đạo, “Hãy theo Ta. Người sẽ có Sự sống đời đời.” Và tôi chắc chắn, ngay cả với những người lớn chúng ta, chúng ta cũng nhận được điều gì đó từ điều này. Nếu bạn muốn có Sự sống, bạn phải chấp nhận Nó. Bạn muốn có tôn giáo, bạn chấp nhận nó. Nếu bạn muốn...Những gì bạn phải làm, những gì bạn chấp nhận, đó là những gì bạn sẽ nhận được. Nhưng với tôi và với anh em, và với những thiếu nhi này, hãy nhớ, anh em có một lời mời. Chúa Jêsus phán, “Hãy theo Ta, và có Sự sống Đời đời.” Đó là những gì chúng ta muốn làm, phải không?

¹³⁸ Bây giờ bao nhiêu người trong các bạn muốn thực sự đi theo Chúa Jêsus, và các em nói, “Từ, từ, khi tôi đủ lớn và đủ lớn để đưa ra sự lựa chọn của mình, và để làm những gì...Tôi không quan tâm tôi có bao nhiêu tiền, tôi nghèo như thế nào, mọi người cười nhạo tôi như thế nào, hay mọi thứ khác, tôi muốn đi theo Chúa Jêsus. Tôi muốn có sự lựa chọn của Môi-se, không phải chàng trai trẻ giàu có”? Bao nhiêu người muốn làm điều đó ngay tại đây? Bây giờ bạn thực sự muốn làm điều đó không?

¹³⁹ Tôi muốn anh chị em đứng lên với tôi. Tôi muốn anh chị em đặt tay trái lên tim mình, và anh chị em giơ tay phải lên. Tôi muốn các bạn nhắm mắt lại và cúi đầu, và chỉ nói những lời này theo tôi:

¹⁴⁰ Lạy Chúa Jêsus yêu dấu, con xin dâng đời sống con cho Ngài. Con đã nghe bài giảng này nơi hai thanh niên đã có sự lựa chọn. Con không muốn đi theo con đường của người cai trị trẻ tuổi giàu có. Nhưng con muốn đi theo con đường của Môi-se. Con chỉ là một đứa trẻ, tuy nhiên. Xin dẫn dắt con, Chúa Jêsus yêu dấu, đến Sự sống Đời đời. A-men.

Bây giờ các em cúi đầu.

¹⁴¹ Lạy Chúa Jêsus yêu dấu, ngày nọ, trong cuộc hành hương của Ngài trên đất này, họ đã mang đến cho Ngài những đứa trẻ như con đã nói với chúng chiều nay. Và các môn đồ nói, “Thầy quá mệt mỏi. Thầy đã giảng sáng nay. Ngài đã giảng, *điều này và điều kia*, và Ngài quá mệt mỏi. Đừng làm phiền Ngài.”

¹⁴² Nhưng, Chúa Jêsus, Ngài đã phán, “Hãy để các con trẻ đến cùng Ta, vì Nước Thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.”

¹⁴³ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, hôm nay xin tiếp nhận những cậu bé và cô bé này ở đây, trong trường học của sự công bình này, ở đây nơi mà người anh em của chúng ta đã tách ra vào một bên của đồng vắng ở đây, để mang ra những gia đình mong muốn phân rẽ chính họ ra khỏi những việc của thế gian, để lưu trú chỉ dành cho Ngài. Và bây giờ những đứa con nhỏ của họ đang ở đây, theo dõi cuộc sống của cha và mẹ chúng, như chúng con—chúng con là những tấm gương trong tất cả những gì chúng con làm. Ôi Chúa kính yêu, Đấng Tạo Hóa của Trời và đất, xin dẫn dắt chân chúng con, Chúa ôi, để chúng con sẽ không làm điều gì trước những thiếu nhi này, mà sẽ gây vấp phạm trên con đường của họ. Vì có lời nói rằng, tà chúng con cột cối đá vào cổ chúng con, và bị quăng xuống biển, còn hơn là xúc phạm một trong những người nhỏ bé này. Ngài phán, “Các Thiên sứ của chúng luôn nhìn thấy mặt Cha Ta ở trên Trời,” vị Thiên sứ vĩ đại, và Thiên sứ hộ mệnh, trên mỗi linh hồn nhỏ bé này.

¹⁴⁴ Khi họ ngồi chiều nay với đôi mắt mở to, nhìn và trả lời các câu hỏi, và lắng nghe những câu chuyện trẻ thơ trong Kinh Thánh, về cách mà hai thanh niên này đã chọn lựa của họ, và mỗi người trong họ dâng đời sống của mình cho Ngài. Ôi Giê-hô-va Đức Chúa Trời, xin dẫn dắt họ, che chở họ. Và xin cho họ tìm thấy Đấng Lãnh Đạo vĩ đại này, Chúa Jêsus Christ, điều đó sẽ dẫn dắt họ khi cha và mẹ và các giáo sư đã xong việc công tác với họ. Nguyên xin Ngài dẫn dắt họ đến Sự sống Đời đời, như Ngài đã làm với Môi-se, như lời cầu nguyện trẻ thơ, khiêm nhường của họ đã đến với Ngài. Con dâng họ cho Ngài, Chúa ôi, như là tô tử của Ngài, như những chiến lợi phẩm và những viên ngọc quý cho vương miện của Ngài. Xin dùng họ, Chúa ôi, để tôn vinh Ngài, trên đất. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹⁴⁵ Và các bạn nhỏ, các bạn, có thể...Bây giờ các em cảm thấy sung sướng hơn về điều đó bây giờ chứ? Các em biết Chúa Jêsus sẽ dẫn dắt các em và hướng dẫn các em. Các em không tin điều đó sao? Và Chúa Jêsus sẽ làm cho các em những cậu bé thật giống

như Môi-se và Mi-ri-am, nữ tiên tri và—và nhà tiên tri, Ngài sẽ làm ra những con người vĩ đại từ các em.

¹⁴⁶ Bây giờ, chúng ta những người lớn tuổi hơn, mà đã tin nhận Ngài, chúng ta cũng không muốn Ngài dẫn dắt chúng ta sao? Tôi muốn Ngài dẫn dắt tôi, hướng dẫn đôi chân tôi, nắm tay tôi. Hiểu không? Và ngay cả khi tôi đi xuống dòng sông, tôi—tôi muốn được nắm tay Ngài. Tất cả chúng ta đều muốn điều đó, phải không?

¹⁴⁷ Lạy Chúa Jê-sus yêu dấu, cũng xin dẫn dắt chúng con, Cha ôi. Bây giờ chúng con đang sắp xa cách nhau. Con phải trở lại Tucson. Con phải sẵn sàng cho những buổi nhóm sắp đến. Lạy Chúa, con giao phó nhóm người này, Anh Leo và Anh Gene, và tất cả những người đi theo ở đây, vào tay Ngài, rằng Ngài sẽ ban phước cho họ và yêu thương họ, tha thứ mọi tội lỗi của họ, chữa lành mọi bệnh tật của họ, giữ cho họ luôn ở trong tình yêu thương và sự thông công, và khích lệ những người mà sẽ...mệt mỏi. Và đôi khi Sa-tan có thể đến và khiến họ nản lòng, nhưng, hãy nhớ, Ngài đã trải qua điều tương tự, sự nản lòng, bị bỏ rơi bởi—bởi những con người trên đất này, và những người khác. Và đôi khi những người bạn rất thân yêu nhất, thậm chí với những người bà con, chúng ta bị bỏ rơi. Nhưng có một Đấng mà chúng con đã chọn, Ngài sẽ không bao giờ lìa xa chúng con hay lìa bỏ chúng con.

¹⁴⁸ Xin dẫn dắt chúng con, Chúa ôi, đến với Sự sống Đời đời. Con cầu xin Ngài sẽ ban cho chúng con có thể đến với nhau nhiều lần nữa, trên đất, và giảng về Ngài và nói về Ngài. Và rồi trong Ngày vĩ đại đó, khi thế giới đã hoàn tất và tất cả thời gian đã phai mờ vào cõi Đời đời, xin cho chúng con gặp nhau trong Vương quốc vĩ đại đó, như những gia đình không bị tan vỡ, để sống với nhau mãi mãi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Cho đến lúc đó, xin cho chúng con làm việc, lao động với tất cả sức lực của mình, trong khi mặt trời vẫn đang chiếu sáng. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jê-sus. A-men.

¹⁴⁹ Xin Chúa ban phước cho mỗi người trong anh chị em. [Băng trống—Bt.]

Bởi hướng dẫn giáo huấn của Ngài, đỡ nâng,
Với cánh tay Ngài bao phủ cách an toàn;
Nguyên Chúa ở cùng anh chị em cho đến khi
chúng ta trùng phùng!

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!

Cho đến khi chúng ta gặp nhau dưới chân Chúa
Jêsus;

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau! (Cảm ơn, người anh em.)

Xin Chúa ở cùng anh chị em cho đến khi chúng
ta gặp lại nhau!

Xin Chúa ban phước cho tất cả anh chị em.

SỰ LÃNH ĐẠO VIE65-1031A

(Leadership)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marriion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào chiều Chúa nhật, ngày 31 tháng Mười, năm 1965, tại Pine Lawn Trailer Park ở Prescott, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org